

सवैयाख्याः व्याख्यामधिकृत्य कृतोऽयं यवैयाख्यस्तद्युक्ताः यथा ब्रह्मविदामोतिपरमिति सूत्रस्य व्याख्यासत्यं ज्ञानमिति मंत्रः अनुव्याख्यानं तस्माद्वा एतस्मादित्यादि ब्राह्मणं एवमत्रापि प्रथमेऽध्याये सूत्रितस्यार्थस्य द्वितीयतृतीयाभ्यां व्याख्यानमुत्तरग्रंथेनानुव्याख्यानं च विविधाः लिङ्गादिनार्थप्रत्यायकाः प्रपाः कर्तव्या इत्यादि स्मृतिमूलभूता धन्वन्निव प्रपा असित्वमग्रे इत्यादयः हे अग्रे त्वं धन्वन् निरुदके प्रदेशे प्रपे वलोकतु मिकरोसीति तदर्थः प्रपा असीत्यत्रासंधिश्छांदसः इहेति अनुक्रांतमनुक्रमेणोक्तं इदमेव यथोक्तं ग्रंथस्य लक्षणं विषयः प्रतिपाद्योर्थः ॥ ५० ॥ समासः संक्षेपः व्यासो विस्तरः ॥ ५१ ॥ वर्णानुपूर्वी

इतिहासाः सवैयाख्याविविधाः श्रुतयोऽपि च ॥ इह सर्वमनुक्रांतमुक्तं ग्रंथस्य लक्षणं ॥ ५० ॥ विस्तीर्यैतन्महज्ज्ञानमृषिः संक्षिप्य चाब्रवीत् ॥ इष्टं हि विदुषां लोके समासव्यासधारणं ॥ ५१ ॥ मन्वादिभारतं केचिदास्तीकादितथापरे ॥ तथोपरिचराद्यन्ये विप्राः सम्यगधीयते ॥ ५२ ॥ विविधं संहिताज्ञानं दीपयन्ति मनीषिणः ॥ व्याख्यातुं कुशलाः केचिद्व्याख्यान्यारयितुं परे ॥ ५३ ॥ तपसा ब्रह्मचर्येण व्यस्य वेदं सनातनं ॥ इतिहासमिमं च क्रेपुण्यं सत्यवती सुतः ॥ ५४ ॥ पराशरात्मजो विद्वान्ब्रह्मर्षिः संशितव्रतः ॥ तदा ख्यानवरिष्ठं सकृत्वा द्वैपायनः प्रभुः ॥ ५५ ॥ कथमध्यापयानीह शिष्या नित्यं न्वचिंतयत् ॥ तस्य तच्चिंतितं ज्ञात्वा ऋषेर्द्वैपायनस्य च ॥ ५६ ॥ तत्राजगाम भगवान्ब्रह्मालोकगुरुः स्वयं ॥ प्रीत्यर्थं तस्य चैवर्षे लोकां नाहितकाम्यया ॥ ५७ ॥ तं दृष्ट्वा विस्मितो भूत्वा प्रांजलिः प्रणतः स्थितः ॥ आसनं कल्पयामास सर्वैर्मुनिगणैर्वृतः ॥ ५८ ॥ हिरण्यगर्भमासीनं तस्मिंस्तु परमासने ॥ परिवृत्यासनाभ्याशे वासवेयः स्थितोऽभवत् ॥ ५९ ॥ अनुज्ञातोऽथ कृष्णस्तु ब्रह्मणा परमेष्विना ॥ निषसादासनाभ्याशे प्रीयमाणः शुचिस्मितः ॥ ६० ॥ उवाच समहाते जा ब्रह्माणं परमेष्विनं ॥ कृतं मये दं भगवन्काव्यं परमपूजितं ॥ ६१ ॥ ब्रह्मन्वेद रहस्यं च यच्चान्यत्स्थापितं मया ॥ सांगोपनिषदां चैव वेदानां विस्तरक्रिया ॥ ६२ ॥ इतिहासपुराणानामुन्मेषं निर्मितं च यत् ॥ भूतं भव्यं भविष्यं च त्रिविधं कालसंज्ञितं ॥ ६३ ॥ जरा मृत्युभयव्याधिभावाभावविनिश्चयः ॥ विविधस्य च धर्मस्य त्याश्रमाणां च लक्षणं ॥ ६४ ॥

भेदेऽपि प्रतिकल्पमर्थानां समाननामरूपक्रमत्वाद्भारतारंभे मतभेदमाह मन्वादीति मनुर्मंत्रः नारायणं नमस्कृत्येति ओं नमो भगवते वासुदेवायेति वातदादि इति प्राञ्चः दिवः पुत्रो वैवस्वतमस्य संज्ञो मनुस्तदादीति तत्वं आस्तीकं आस्तीकचरितं तदादि उपरिचरो वसुस्तच्चरितादिवा ॥ ५२ ॥ बद्धर्थत्वाद्विविधं ज्ञानं दीपयन्ति प्रकाशयन्ति ॥ ५३ ॥ व्यस्य वेदं आध्वर्यवादिकां षो विभज्य तेन वेदार्थोत्रसंगृहीत इति दर्शितं ॥ ५४ ॥ तदा ख्यानवरिष्ठं इत्यादि अच्छेद्यममरैरपीत्यंतोऽयं स्पष्टार्थः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ अभ्याशे समीपे वसुरुपरिचरस्तस्य कन्यावासवी सत्यवती तस्याः पुत्रो वासवेयो व्यासः ॥ ५९ ॥ कृष्णो व्यासः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ उन्मेषं उपबृंहणं ॥ ६३ ॥ ६४ ॥